

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

apríl 2011

Boboslužby			
3.4.	ne	9:00	Benková, Baláž - VP
		16:00	Stretnutie sestier
		18:00	M. Kráľ
6.4.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž – (List Jakuba)
10.4.	ne	9:00	Benka, Pribula
		18:00	Pivka
13.4.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž – (List Jakuba)
17.4.	ne	9:00	Csanda, Baláž
		18:00	Bagyanszki
22.4.	str	18:00	Veľký piatok – Baláž
24.4.	ne	10:00	Veľkonočná nedeľa – Baláž
27.4.	str	19:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom)

Kazateľ služobne		
7.4.	9:30	Kurz kazateľov západnej oblasti BEE, Zrúnskeho 2
12.4.	10:00	Redakčná rada Rozsieväca, Brno
16.4.	10:00	KDZ Miloslavov

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária	Domov
Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Belinského 24, 851 01 Bratislava tel: 02 3902 0328 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2011

Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho. Kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, ten si ho zachráni.

Mk 8, 35

Ukrižovali Ho

Koho? Rok čo rok na Veľký piatok hľadáme na Golgotu. Vynárajú sa pred nami tri kríže. Na strednom z nich bol ukrižovaný a potupnou smrťou zomrel Boží Syn, Pán Ježiš Kristus. Mnohí sa už pýtali: „Prečo musel Pán Ježiš zomrieť ako nejaký zločinec potupnou smrťou na kríži?“

Srdce Pána Ježiša bolo až po okraj naplnené láskou k Bohu a k ľudom. Prečo teda musel zomrieť tou hrôzostrašnou smrťou? Biblia nám na našu otázku dáva odpoveď: „Syn človeka musí mnoho trpieť... musí byť zabitý a po troch dňoch vstať z mŕtvych.“ (Mk 8, 31) Vôľou Božou bolo, aby sa jeho milý Syn stal Baránkom Božím, ktorý sníma, ktorý berie na seba hriech sveta. (Ján 1, 29) On je ten, ktorý platil dlh za hriechy. Zaplatil, aby sme aj my mohli počuť to vzácne: „Dokonané je!“ Obetoval sa a stal sa Spasiteľom a Vykupiteľom ľudstva. Práve preto, že bol poslušný svojmu Otcovi až do smrti, bola pre nás otvorená cesta k Bohu.

Je to ale ešte vôbec láska, ktorá takúto strašnú obeť požaduje a prijíma? Na túto otázku nám dáva odpoveď Písmo. Pán Boh takúto obeť (smrť na kríži) nepožadoval od žiadneho človeka, ale obetoval seba samého (Svojho Syna). „Boh bol v Kristu zmieril svet so sebou, nepočítal ľuďom ich priestupky.“ (2K 5, 19)

Sám Pán Ježiš svojich učeníkov už vopred pripravil na to, že toto príde. Pán Ježiš spoznal, že vôľou Božou je, aby vzal na seba kríž. Preto poslušne berie kríž na svoje plecia a zomiera na ňom.

„On prišiel, aby slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20, 28) Jeho obet' na kríži je zástupná obet'. Umrel miesto nás, podstúpil smrť, aby sme my mohli žiť. Pán Ježiš vzal naše hriechy (hriechy celého ľudstva) na seba, aby sme mohli byť zbavení hriechov. (Mt 26, 28)

Pán Ježiš je ako dobrý pastier. Miluje to, čo mu bolo zverené, a ochotne obetoval svoj život. (J 10, 11.15) „Preto ho Boh nadmieru povýšil, a dal Mu meno nad každé meno.“ (F 2, 9)

Obet' Pána Ježiša na kríži je a zostane v hĺbke svojej podstaty Božím tajomstvom. Nech by sme sa akokoľvek pokúšali ju vysvetliť a pochopiť, stále nám aj do dnešných dní bude zaznievať posolstvo apoštola Pavla: „Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.“ (1K 1, 18)

„Požehnaný Boh a Otec Pána nášho Ježiša Krista,... že nás omilostil v Milovanom. V ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti.“ (Ef 1, 7)

„Vy teda, milovaní, vzrastajte v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva aj teraz, aj naveky! Amen.“ (1J 1, 18)

Miroslav Tóth

Poznáte desiate blahoslavenstvo?

Čitatelia Písma vedia, že deväť blahoslavenstiev odznelo v kázni na vrchu (Mt 5) a desiate je spájané s učeníkom Tomášom. Pozamyšľajme sa najprv nad udalosťou, ktorú opísal evanjelista Ján (J 20,24-29). Poznáme ju ako stretnutie učeníkov s Pánom Ježišom po zmrtvychvstaní a opisuje sa v nej nezvyčajné správanie Tomáša, na základe ktorého vznikol prívlastok – neveriaci Tomáš. To zvláštne správanie vyplýva z povahy, ktorá je charakteristická zásadou „všetky dobré správy sú príliš dobré na to, aby boli pravdivé.“ Veľavravný je aj Tomášov postoj v situácii, keď sa Pán Ježiš s učeníkmi chystali navštíviť Martu a Máriu, sestry zosnulého Lazara. „Poďme aj my, aby sme umreli s ním,“ povedal Tomáš a vyznelo to ako: „Má to ešte zmysel ísť ta!“ Žiada sa pripomenúť, že Tomáš v tomto

Naše priateľstvo dostalo iný rozmer, keď v rámci repatriácie Slovákov z Maďarska sa jeho rodina presídlila do obce Nesvady pri Nových Zámkoch.

Tak ako sa čas nezastavil, aj nám pribúdali roky, našli sme si životné partnerky, prišli deti, ale úprimný priateľský vzťah nezanikol. Pavel pracoval na železnici a z času na čas zavítal do Bratislavy s taškou plnou paprik z vlastnej úrody. Na druhej strane moje služobné cesty boli naprogramované so zastávkami v Nesvadoch.

Ďalšie stretnutie sa malo uskutočniť v Pavlovom materskom zbore, v zhromaždení, počas návštevy nášho zboru v Nesvadoch. Znepokojene som pohľadom blúdil po modlitebni, ale statnú postavu Pavlovu som nenašiel. Chýbal, a nielen na tejto pobožnosti, ale aj v rodine, dychovke, v ktorej roky pôsobil. Odišiel k svojmu Pánovi do večnosti. Táto zvesť vyburcovala moju myseľ a predstavivosť k výjavom zo spoločne prežitých udalostí. Jeho silné objatie, ktorým sme sa vítali, som cítil znova. Počas zhromaždenia mi znela pieseň „My čakáme Ježiša, keď príde“. Spievali sme ju s Pavlom často po slovensky i po maďarsky. Mnoho pekných zážitkov je v mojej pamäti s bratom Pavlom Markom. Napísal som ich v nádeji, že aj tieto úryvky ukážu, aká zvláštna vie byť bratská láska ľudí veriacich v Pána Ježiša Krista.

Samuel

Naši jubilanti

9.4. Feketeová Silvia
27.4. Dinka František

*„Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť,
volajte ho, dokiaľ je nablízku.“*

Izaiáš 55, 6

zakrývať vlastnými bláznivými myšlienkami a snahou porozumieť, ako sa Boží Syn mohol stať človekom, trpieť a umrieť. Zrejme pozabudli, že Pán Boh je všemohúci a preto majú odvahu miešať Jeho konanie so svojim slepým sebedovomým rozumom.

Pochybovačné názory sa zlievajú do jedného prúdu nazvaného „Je to nemožné!“ Jedného dňa sa zmŕtvychvstanie stane skutočnosťou. Tak to povedal Boh a Jeho slová platia naveky. „Nebo i zem sa pominú, ale moje slová sa nikdy nepominú.“

Môj priateľ Pavel

Naše zoznámenie predznamovali zvláštne okolnosti. V neskorej noci, koncom októbra, zblkol veľký požiar a pohltil dve konopné fabriky. Ilegálna skupina odporcov okupácie poslala varovný signál. Vojna vstúpila aj do našej dediny.

Na svitaní nastávajúceho dňa prišla pomsta. Ozbrojení honvédi prekutávali dom za domom a vtrhli aj do nášho dvora. Trojhviezdičkový veliteľ vydal rozkaz a vykročil do prednej – hosťovskej izby, v ktorej bol ukrytý náš otec. Avšak skôr, ako sme si uvedomili nebezpečenstvo, vyšiel z izby a raziu ukončil.

Na druhý deň prišiel k nám veliteľ včerajšej razie a prihovoril sa peknou slovenčinou. Ospravedlnil sa za prepád. Potom sme sa dozvedeli, že je Slovak z Kisskörösü, volá sa Pavel. Podnetom na náhle ukončenie razie v našom dome bola Biblia a spevník, ktoré spozoroval na stole. Povedal, že aj on je veriaci človek. Baptista. Po tomto prekvapujúcom stretnutí bol Pavel našim častým hosťom. Besedovanie o zhromaždení, rodine a živote vôbec boli milými chvíľami uprostred vojnového virvaru.

Druhé stretnutie bolo v zbore, ktorý prichýlil nejedného navrátilca z cudziny. V Miloslavove u Kvačkov pri chystaní priesad na jarnú výsadbu. V rodinnom dome, vzdialenom od modlitebne iba niekoľko metrov, obľúbenom mieste pre veriacu mládež na rozhovory, spev, ale aj chutné Žofkine koláče. Aj teraz mám v živej pamäti, s akou radosťou sme sa zvitavali s A. Širkovou, sestrami Brnovými, B. Kováčovou, M. Kešjarom, Betkovcami a ďalšími. Pre mňa aj pre Pavla to bolo prostredie lásky a porozumenia.

tážkom období prešiel od najväčšej nádeje k pochybnostiam. Počas Kvetnej nedele Ježiša oslavovali ako kráľa, na Veľký piatok ho dohnali k smrti na kríži a teraz niekto tvrdí, že žije.

Je nemálo tých, ktorí považujú Tomáša za hrdinu. Tento námet sa objavuje vo viacerých knižkách. Avšak veriaci človek nie je obdivovateľom Tomášovho tvrdého srdca, ale ani ho neodsudzuje. Aj jemu patril pozdrav „Pokoj vám!“ A to je prejav priateľstva a milosti. Aj odporúčanie: „Nechaj sa presvedčiť, ver v Otca, ver v Pána Ježiša. Nebuď neveriaci.“

Pri tejto príležitosti Pán Ježiš povedal slová, ktoré znalci Biblie nazvali desiatym blahoslavenstvom. Je určené Tomášovi a všetkým, ktorí majú jeho povahu: „BLAHOSLAVENÍ, KTORÍ NEVIDELI A PREDSA UVERILI!“

Tieto slová Tomáš prijal a ovplyvnili jeho ďalší život. On skutočne stretol Pána Ježiša, ktorý zomrel na kríži a vstal z mŕtvych a Tomáša prijal s láskou a milosťou.

Saducejská prekážka

V niektorých športových disciplínach pretekár zdoláva nielen čas, ale aj prekážky, a medzi nimi je aj tzv. „obávaná“, ktorá najviac ovplyvňuje konečný výsledok.

Každý článok viery môže vyvolať pochybnosti a zmŕtvychvstanie obzvlášť, pretože nie sme v stave to pochopiť. A tak ľudské hlasy volajúce – „ako je to možné“ – sa dvíhajú proti veľkému Bohu, hovori M. Luther. Ide o ľudí, ktorí nie sú schopní porozumieť ani vlastnému telu a duši, ani svojim schopnostiam. Hlbšie zamyslenie ich však privedie k priznaniu, že sú jedinečným Božím dielom, ktorému nevieme rozumieť, ale chceme pochopiť samotného Stvoriteľa. Prečo je také zložité nájsť kľúč k pochopeniu viery v zmŕtvychvstanie? Pretože sa pozeráme iba na veci, ktoré sú pred naším zrakom. A to sa deje vždy, keď sa náš rozum pokúša posudzovať záležitosti viery. Apoštol Pavel pripomína Galat'anom, že „viera by nemala vidieť nič iné, iba Slovo.“ Rozumom posudzované články viery vedú k strate pravého svetla, čo znamená, že budeme veriť len tomu, čo vidíme svojimi očami a ohmatáme rukami. Áno, kto stratí zo zreteľa Božiu zmluvu milosti v Kristovi, začne sa